

[Thorndahl]

den for det kommunale område i septemberforliget 1975, der førte til, at man udsendte en række besparelæsesvejledninger, bl.a. inden for miljø- og vejområdet. Dér lagde man op til, at man kunne spare ca. 300 mill. kr., ikke ved nogen som helst form for lovgivningsændring eller cirkulæreændring, men bare ved en fornuftig og mere kvalificeret udnyttelse af den viden, man havde i forvejen, inden for de lovgivningsmæssige rammer. Disse 300 mill. kr. i årlige besparelser bare inden for dette lille område – det er altså 10 pct. af det, venstre vil spare ved hele dette samlede oplæg – er, så vidt jeg kan bedømme det, overhovedet ikke blevet udnyttet eller i hvert fald slet ikke blevet udnyttet i det omfang. Kommunerne har ikke rettet sig efter det. De havde mulighed for at gøre det, hvis de ville spare, men de gør det ikke. Det er sådan, at kommunerne efter mit skøn bruger eller rettere misbruger en række love – det gælder bl.a. miljøbeskyttelsesloven og bistandsloven – til at presse forbruget op på et niveau, der ligger langt ude over det, der har været hensigten med lovgivningen.

Derfor tror jeg ikke på, at man, helt uafhængigt af, om man vedtager dette beslutningsforslag, som det foreligger, nærmer sig blot antydningvis de 3,2 mia kr., som venstre påstår man vil kunne spare. Betragtningen er uden forbindelse med virkeligheden. Derimod kunne det knyttes sammen med det beslutningsforslag, vi har fremsat, som går ud på at lægge en øvre grænse for hver enkelt kommunes beskatningsret ud fra en objektiv vurdering af, hvad den enkelte kommunes behov er. Det vil begrænse det de steder, hvor kommunerne efter en eller anden objektiv vurdering faktisk overforbruger. Det drejer sig måske om 70–80 kommuner, man kan selvfølgelig diskutere grundlaget lidt, men det vil være i den størrelsesorden, og dér vil man kunne spare disse 3–4 mia kr. I de kommuner, hvor borgerne er meget velstillede, og hvor man rent faktisk vil kunne konstatere, at de præsterer et meget betydeligt overforbrug, vil det være hensigtsmæssigt. Man kunne godt knytte et forslag som venstres til det for at give kommunerne lidt større manøverfrihed. Men at tro på, at man blot ved at slække på normeringerne, slække på lovbestemmelser, vil hjælpe på det, i hvert fald i de kommuner, der rent faktisk overforbruger i dag, er naivt, det hjælper ikke noget

som helst. De vil gøre det også efter dette beslutningsforslag, hvis det skulle blive vedtaget.

Birthe Nielsen (SF):

Det skal ikke være nogen hemmelighed for nogen, at SF meget klart og skarpt tager afstand fra det meget asociale forslag, der er blevet fremsat af venstre, netop fordi man vil kaste sig over de offentlige udgifter, hvad der skaber stor arbejdsløshed og samtidig gør det meget værre for den del af befolkningen, som SF meget gerne vil være med til at varetage interesserne for, nemlig de mennesker i vort samfund, der har det dårligst.

Man ser, når man kigger ned over disse forslag, som er taget fra kommunernes og amternes sparekataloger, at det sandelig ikke mangler på fantasi med hensyn til at skære ned. Det, der særlig står for skud, er de kulturelle og de uddannelsesmæssige og sociale områder. De borgerlige partier er ved at falde over hinanden for at komme først med spareforslag, der netop rammer almindelige menneskers forbrug. Venstre har med dette forslag, bortset fra nogle enkelte ting, som drejer sig om administrativ forenkling, virkelig forsøgt at kaste sig over den almindelige, brede befolkning, netop den befolkning, som er afhængig af de ydelser, den kan få, eller den service, den kan få i kommuner og amter. Nu skal der betales for lægebesøg, bistandshjælpen skal nedsættes til eksistensminimum, og de risikogrupper, som har brug for den sociale lovgivning, skal have det dårligere. Inden for skoleområdet skal der lægges klasser sammen, der skal foretages indgreb i bibliotekssektoren osv. Det er med en fantastisk iver, man fra venstres side prøver at gå højre om selv fremskridtspartiet, hvis ordfører her fra talerstolen netop sagde, at det er et asocialt forslag, der er fremsat af venstre.

Det, jeg nok kunne tænke mig, og det lyttede jeg meget interesseret til, var, hvad finansministeren sagde. Finansministeren sagde nemlig, at der var en del, som han var enig med venstre i. Derfor vil jeg godt spørge, om finansministeren vil være så venlig at oplyse os om, hvor langt enigheden mellem venstre og socialdemokratiet går. Venstres forslag går ud på en decentralisering i kommuner og amter. Men jeg kan ikke se, der er